

SZÍNHÁZLÁTOGATÁS

Egy nap azzal a hírrel jött be órára osztályfőnökünk, Szilvi néni, hogy lehetőségünk van elutazni Budapestre. A Nemzeti Színház előadását, a János vitézt néznénk meg. Mondanom se kell, mindenkinek nagyon tetszett az ötlet, senki sem akart kimaradni az élményből.

A következő hetek várakozással, találgatásokkal teltek. Sok kérdés merült fel bennünk; milyen is lesz majd az előadás, hiszen a történetre ötödikes korunkból jól emlékeztünk. Tudjuk, mennyi fordulat, helyszín, szereplő kell hozzá. Hogyan mutat mindez színpadon?

Közben, a tanulás mellett még a farsangi készülődés is lekötötte a figyelmünket. Felléptünk, aztán buliztunk. Úgy köszöntünk el egymástól, hogy akkor hétfőn reggel indulás a fővárosba!

Az odaút hosszúnak és unalmasnak tűnt, persze lehet, hogy álmosak voltunk kissé. A Nemzeti Színház kívülről gyönyörű, belülről még annál is szebb.

Az előadás szuper volt, igaz, néhány eleme igazán meglepett. Iluska gonosz mostohája cigarettázott, ami a nézőtéren köhögésre ingerelt bennünket. Az óriásoknál egy kisfiú játszotta János vitézt, felváltva a főszereplőt rövid időre. Tetszett a megoldás. Aztán, amikor égő hátsó fertállal futott egy szereplő a színpadon, hát, az haláli volt! Hatalmas tapssal köszöntük meg az előadást a színészeknek.

Ahogy elhagytuk a nézőteret, találtunk egy liftet. Egyértelműen ki kellett próbálnunk! Megnéztük a színház udvarát is. Volt egy labirintus és egy körpiramis, amire fel lehetett menni. Ezt sem hagytuk ki! Aztán elindultunk hazafelé. Alig vártam, hogy otthon elmeséljem az élményeimet.

A Nemzeti Színház honlapján érdekes írásokat és rengeteg fotót találtok a próbákról, az előadásról. Nézzetek utána!

Török Viktória 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola